

IV.

Hłóß: Wschej nusy na Boha.

Schtó precz chzył tebje dacz? —
Na tebje spominacż
Chzu, Jesu, moja pycha.
Eże kħwalicż wschón ʃo s dycha.
Ty budżesħ wjaz' mi nadacz,
Hacż móžu ʃebi żadacz.

2. Ach frudobu wſchaf mam,
Hacż tebje widżu k nam,
O Kneže, s njebjeß dele
Pſchincż s jandzelemi wjele!
Ach horży tebje żadam,
Pſchindż, wſchēdnie tebje hladam!
3. Sswój čaß wſchaf, Jesu naſch,
Ty w gwojej ružy maſch;
Mi to ʃo jeno ʃluschha,
So hotowa je dusčha,
So mygl mam stajnje moju
Na wulku kraġnoicż twoju.
4. To, knježe, spožcż a daj,
Mi hnadu ſawostaj,
Njech ʃwiaty Duch mje ſbudzi;
Tón dženī mje hewaſ ſbudzi,
Hdżejz k wjeczenju tñ ſtawaſch,
Mér twojim ʃwěrnym dawaſch.